

[Skrumsager Skau]

grænsning, ligesom det jo fortsat er muligt at fremføre underskud i fem år. Det er den model, flertallet i Folketinget har været enige om, og det system er også det almindeligste system i de lande, som vi normalt sammenligner os med.

Fremskridtspartiets forslag om, at vi alle, og som tidligere sagt virksomheder, selskaber, lønmodtagere og bistandsmodtagere, skal kunne tilbageføre underskud, vil blive til en stor papirsejr, og det vil medføre kæmpe administrative krav til hele den offentlige sektor, når hr. Pedersen eller andre vil tilbageføre et underskud i en indkomst, der ligger fem år tilbage. Ikke alene på skattekontorerne vil der blive besvær, men også på socialkontorerne med hensyn til hjælp af den ene eller den anden art, så Venstre vil også afvise dette forslag.

Niels Helveg Petersen (RV):

Da fru Aase Olesen er forhindret i at være til stede, skal jeg i hendes sted på Det Radikale Venstres vegne gøre nogle bemærkninger til lovforslagene.

Forslaget om afskaffelse af ligningslovens § 28 må jeg afvise, fordi det er skattereformstof. Det var spørgsmål, som skattereformpartierne var dybt nede i, og jeg mener, at det, der nu foreligger, er aftalestof og også aldeles forsvarligt.

Jeg synes da nok, at man i udvalget må tage anledning til at se på, hvordan praksis udvikler sig under den nuværende lovgivning vedrørende ligningslovens § 28. Men det foreliggende forslag må Det Radikale Venstre afvise allerede af den grund, at det er del af skattereformen.

Forslaget om negativ indkomstskat er jo et nyt forslag. Det er ideologisk interessant. Man kunne jo spørge sig, om Fremskridtspartiet med dette forslag bevæger sig i en helt ny retning.

Men hvad enten det er ideologisk, eller hvordan det nu forholder sig, så må jeg nok sige, at virkningerne er ganske bizarre, fordi jo større underskud, jo større kontant tilskud. Hvis det var noget, man sådan tillod i mange år, og man indarbejdede en praksis med, at jo større underskud der var, jo større tilskud, så ville det næppe være til fordel for hele vores erhvervsstruktur. Jeg tror, det ville være overmåde skadeligt, rent bortset fra at forslaget jo er mangelfuldt beskrevet, bl.a. om, hvorledes underskudet fremkommer, og hvilken driftsherreløn

man regner med i forslaget, hvis man regner med noget sådant. Og det synes jeg, hvis hr. Glistrup ryster på sit hoved, at han skulle underholde os lidt om senere hen.

Det sidste spørgsmål, spørgsmålet om tilbageførslen, har jeg ikke nogen bemærkninger til. Det har været diskuteret mange gange her. Det Radikale Venstre har stedse afvist en sådan regel. Vi mener, den åbner for store omgængelsesmuligheder.

Bollmann (CD):

Da CDs ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne knytte et par enkelte kommentarer til lovforslagene. Det bliver meget få, jeg vil ikke gentage, hvad flere andre har sagt, men jeg kan i det store og hele henholde mig til skatteministerens vurderinger. Det gælder både de positive bemærkninger og de øvrige bemærkninger.

I øvrigt er det jo, som det allerede er sagt, skattereformstof, og med de ordførertaler, der har lydt heroppefra, er der jo ikke meget, der tyder på, at der skulle være mulighed for, at de øvrige skattereformpartier vil være med til at diskutere disse ting.

Vi har jo tidligere kommenteret nogle af de ting; vi har også tidligere været positive, så sigtet kan vi også godt være enige i, men vi må også se på de politiske realiteter, og derfor er jeg i hvert fald i dag nødt til at afvise lovforslagene på CD's vegne.

Glistrup (FP):

De tre forslag, vi her behandler, er jo selvstændige forslag hver for sig og kan derfor udmærket, i hvert fald teknisk, få forskellige skæbner, således at noget bliver vedtaget, og noget ikke bliver vedtaget.

Men der er i allerhøjeste grad en indre samhörighed. Forslagene er for det første karakteriseret af, at de alle tre medfører en større retssikkerhed. Enhver, hvem skatteretssikkerheden overhovedet på nogen som helst måde ligger på sinde, må være en vildt begejstret tilhænger af disse forslag, fordi de netop tager fat på de områder, hvor vilkårligheden, usikkerheden, forkludringen, uforståeligheden er størst, og gør det hele enkelt og klart og let administrabelt og meget, meget let at indrette sig efter. Og det gælder alle tre forslag, og det gælder hvert forslag for sig, uanset hvordan det så går de to andre.